

PIULADES

ENRIC XICOY

“Que el President del meu país presumeixi d'anar amb un vol *low cost* més aviat m'entrasteix #tenimpressa”.
www.twitter.com/enricxicoy

XEVI BARDOLET

“De veritat que seran capaçs, després de dir i repetir que no existeix la tercera via, de fer la pregunta que demana la tercera via?”.
www.twitter.com/xbardolet

CARLES MUNDÓ

“¿Espanya, França o Itàlia es podrien permetre un Estat català fora de la UE, fent una política fiscal diferenciada? Exigiran que ens quedem”.
www.twitter.com/CarlesMundo

CARLES BARONET

“Quedarem fora d'Europa!, quedarem fora de l'OTAN!, quasi bé m'atreveixo a dir “Que tranquils quedarem”.
www.twitter.com/baronetcar

OLEGUER HOMS

“Sóc l'únic que es va perdre l'anunci d'InfoJobs que deia “es busca persona per posar-se un capgròs al cap” i ser la Grossa de Cap d'Any?”.
www.twitter.com/OleguerHomsVila

JORDI VILARRODÀ

“Aquí ajuntem uns artistes i fem el gran disc de La Marató. A Espanya fan el mateix i els surt l'anunci de la Loteria Nacional”.
www.twitter.com/JordiVillarroda

ORIOI BATLLÓ

“#informepisa Retallem inversió, augmentem alumnes/aula, desestabilitzem les famílies fins la misèria i algú se sorprèn que no es millori?”.
www.twitter.com/Or11714

JORDI ANENTO

“Vergonya aliena pels qui al ple municipal d'ahir a Vic van votar NO a millorar l'actuació en contra de la violència de gènere. #vergonya”.
www.twitter.com/jordi_anento

DOLORS COLLELL

“Llició magistral d'Albert Vidal a l'IT Vic. On és l'esperit de recerca de les arts escèniques? L'IT només prepara actors de serials per TV3?”.
www.twitter.com/DolorsCollell

GUILLEM LÓPEZ

“No acabo d'entendre la idea d'estar oberts a parlar amb tothom i al mateix temps proposar abans que ningú un candidat”.
www.twitter.com/globafont

PERE MOLIST

“El corrent d'opinió que sembla predominar a Madrid em fa pensar que si la independència fos dolenta per Catalunya, ja ens l'haurien donada”.
www.twitter.com/pmolistb

DES DE FORA

Drets fonamentals en perill



Josep Burgaya

Una vegada aprovada amb absoluta solitud la llei Wert, que ens fa retornar al túnel del temps del franquisme, el Partit Popular sembla haver trobat un cert gust a la implantació de lleis amb un fort regust ideològic a conservadorisme autoritari extrem, i pensa a tirar endavant la llei Fernández Díaz, que és com s'acabarà coneixent la llei de seguretat ciutadana que està en fase de tramitació. Aquesta, encara que és una llei del tot innecessària, respon a una estratègia política que consisteix en l'afirmació dels postulats ideològics més rancis i autoritaris del conservadorisme espanyol, tota vegada que tenen el seu electorat més fidel un xic confós i amb risc que se'ls revolti, atenent a la falta de fidelitat al seu programa electoral en temes econòmics, així com al que interpreten com a falta d'autoritat del president Rajoy pel que fa al fracàs de la *doctrina Parot* o al “*laissezfaire, laissezpasser*” en relació amb el repte sobiranista de Catalunya. Reforçar la vessant autoritària del govern no els pot portar més que beneficis, ja que les declaracions de l'esquerra i les possibles mobilitzacions ciutadanes en contra no faran sinó cohesionar el seu electorat. Es tracta de tornar a definir els contorns polítics i ideològics, amb traç gruixut, per a delectació dels més afectes i fer pujar la seva autoestima. És el que se'n diu de manera col·loquial “marcar paquet”.

Tot i que algunes qüestions concretes del projecte de Fernández Díaz poden obeir a un cert sentit comú, com seria el cas de tipificar i responsabilitzar de les destrosses provocades en l'espai públic per elements incívics, això no és sinó una trampa, ja que el problema de la proposta rau en la seva filosofia, que no és altra que la limitació de les llibertats. Es pretén afectar a drets fonamentals com són el de manifestació, el de vaga, el de reunió i el de la informació, a base d'establir restriccions i

penalitzacions il·lògiques i desorbitades. Si tant diuen defensar la Constitució, no seria sobrer que se la creguessin una miqueta, encara que podrien argumentar que, de fet, ells en el seu moment no la van votar. És en tota regla una involució democràtica i, com ha dit algú, una socialització de la por; de la seva por que la ciutadania es pugui expressar. És la vella estratègia de superar els problemes, primer negant que existeixin per després impedingut que es manifestin.

Pot resultar especialment sorprenent que aquesta legislació neixi justament en un país on després de tres anys de retallades econò-

Aquesta llei respon a una estratègia política que consisteix en l'afirmació dels postulats ideològics més rancis i autoritaris del conservadorisme espanyol

miques i socials la paciència infinita i el comportament de la ciutadania ha estat impecable. L'atur immens, la pobresa i la desigualtat creixent, la pèrdua de serveis i prestacions socials, els desnonaments i la falta d'expectatives de futur podrien haver comportat actituds i explosions socials força menys sensates, que encara que no són desitjables en molts casos podrien ser comprensibles. Si fins ara no ha calgut endurir el concepte de “seguretat ciutadana”, quin sentit pràctic té fer-ho ara? Potser és que els temps que vénen seran menys venturosos dels que ells anticipen i volen posar la bena abans de la ferida. Potser és que la sortida de la recessió no anirà acompanyada de mesures que recuperin l'ocupació i els salaris de bona part de la població, com tampoc els drets socials que hem perdut pel camí. Podria ser que només fos un ministre que vol passar a la història, tenint unes pàgines al BOE.

AL FONTS A LA DRETA

Homes bons i no tan bons



Victor Palomar

Dissabte. Una persona amb l'identificatiu de Creu Roja que col-

labora amb el Gran Recapte d'aliments em dona les gràcies després de fer un donatiu simbòlic. Em dona les gràcies a mi quan és ella qui dedica hores i esforç altruista per una causa que ajudarà milers de persones necessitades.

Dimarts. Parlo amb Jordi Molas del documental *Els anys guanyats*. Una lliçó de vida. Explica com en Jordi afronta la nova realitat que li toca viure després de patir una lesió medul·lar que el deixa tetraplègic amb només 20 anys. Ha aconseguit un elevat grau d'autonomia i fins i tot fa natació o esquí. *Els anys guanyats* és també una història d'amor i amistat. D'en Jordi cap als amics i la família, i d'aquests cap a ell.

Dimecres. Descobreixo l'odi dels missatges d'un polític vigatà a Twitter. Utilitza el que més mal pot fer a una persona (la família) per atacar els que discrepen d'ell. L'hinduisme i el budisme ens ensenyen que el destí el marquem amb els nostres actes. El karma és un principi filosòfic que considera que els actes positius i negatius que fem ens retornen. Qui desprèn sentiments positius, l'envolten bones sensacions. Qui actua amb odi, li acaba retornant com un bumerang. Bon karma a tothom.

UNA FOTO



N'hi ha que van tan farts que no tenen pas manies

Vic “Aquesta foto es va fer el dissabte dia 30 de novembre a les 11 del matí a la carretera de la Guixa, el mateix dia en què es duia a terme el Gran Recapte d'aliments als supermercats. Afortunadament no tothom passa gana, però com a mínim un xic més de delicadesa, no?”. Això és el que diu l'autora de la foto. Són barres de pa i coques potser fetes el dia abans i que, com que anem tan farts –alguns, perquè si hi anéssim tots no caldria grans recaptes ni banc d'aliments, ni Càritas, ni El Tupí ni res de tot això–, ho llencem tot de seguida. La ironia de la situació clama al cel.